

(3) Prin termenul *copii* se înțelege copiii proveniți din căsătoria soților, copiii unuia dintre soți, copiii adoptați, precum și copiii încredințați potrivit legii unuia sau ambilor soți.

(4) Pot beneficia de ajutorul social reglementat de prezenta lege și familiile sau persoanele singure, cetățeni ai altor state, sau apatrizi, care au reședința în România, în condițiile legislației române.

Secțiunea a 2-a

Stabilirea dreptului la ajutor social și plata acestuia

Art. 3. — (1) Ajutor social se acordă familiilor cu venituri nete lunare de până la:

- a) 81.000 lei pentru familiile formate din 2 persoane;
- b) 113.000 lei pentru familiile formate din 3 persoane;
- c) 142.000 lei pentru familiile formate din 4 persoane;
- d) 169.000 lei pentru familiile formate din 5 persoane;
- e) câte 25.000 lei pentru fiecare altă persoană care face parte din familie în condițiile prezentei legi.

(2) Ajutorul social se acordă și persoanelor singure ale căror venituri nete lunare sunt sub 45.000 lei.

(3) Veniturile nete lunare prevăzute la alin. (1) și (2) se majorează cu 5.000 lei pentru fiecare membru din familie care face dovada că lucrează în baza unui contract individual de muncă, a unei convenții civile sau că realizează venituri din activități pe cont propriu.

Art. 4. — (1) Cuantumul ajutorului social se stabilește ca diferență între sumele prevăzute la art. 3 și venitul net lunar al familiei respective.

(2) Dacă din calcul rezultă un ajutor social mai mic de 5.000 lei, se acordă 5.000 lei.

Art. 5. — (1) Persoanele apte de muncă, care nu sunt salariate și nu realizează venituri din alte activități, se iau în considerare ca membri de familie la determinarea nivelului de venituri pe familie numai dacă fac dovada că s-au prezentat la oficiul forțelor de muncă pentru încadrare și nu au refuzat un loc de muncă, precum și că au urmat sau urmează cursurile de calificare ce li s-au recomandat sau la care au fost înscrise.

(2) Nu are obligația de a face dovada prevăzută la alin. (1):

- a) persoana care are în îngrijire, potrivit legii, unul sau mai mulți copii în vârstă de până la 7 ani;
- b) persoana care urmează forme de învățământ la zi, prevăzute de lege, până la împlinirea vârstei de 25 de ani, respectiv 26 de ani;
- c) persoana care îndeplinește condițiile legale de pensionare la cerere.

Art. 6. — (1) La stabilirea venitului net lunar al familiei se iau în considerare toate veniturile pe care membrii acesteia le realizează, inclusiv cele care provin din creanțe legale sau din convenții civile de întreținere aflate în executare, precum și ajutoare și indemnizații cu caracter permanent, acordate potrivit legii, cu excepția burselor de merit pentru elevi și studenți și a ajutorului care se acordă soților celor care satisfac serviciul militar obligatoriu.

(2) Dacă familia are în proprietate terenuri, clădiri, spații locative sau alte bunuri, mobile sau imobile, la stabilirea venitului net lunar al familiei se iau în considerare arenda, chiriile, alte fructe naturale, industriale sau civile, produse de acestea, precum și veniturile care se pot obține din valorificarea bunurilor respective, sub condiția păstrării locuinței și a bunurilor necesare nevoilor familiale.

Art. 7. — (1) Ajutorul social se stabilește pe bază de cerere, însoțită de actele doveditoare îndeplinirii condițiilor prevăzute de prezenta lege.

(2) Lipsa sau, după caz, existența oricăror alte venituri decât cele care pot fi dovedite cu acte se menționează în declarația pe propria răspundere a persoanei care solicită ajutorul.

(3) Cererea prevăzută la alin. (1) se face numai de către unul dintre membrii familiei, care are capacitatea de exercițiu al drepturilor civile. În cazurile prevăzute de lege, cererea poate fi întocmită de curatorul sau tutorele persoanei îndreptățite.

(4) Titularul ajutorului social este persoana care a făcut cererea, iar beneficiarul ajutorului social este familia.

Art. 8. — (1) Cererea de acordare a ajutorului social, declarația privind veniturile realizate de membrii familiei, precum și celelalte acte doveditoare se depun și se înregistrează la primarul localității în a cărei rază teritorială domiciliază titularul.

(2) În cazul cetățenilor străini sau apatrizi, documentele prevăzute la alin. (1) se depun la primarul localității în a cărei rază teritorială aceștia au reședința.

Art. 9. — (1) Cererea de acordare a ajutorului social se soluționează în termen de 30 de zile de la înregistrare.

(2) În vederea soluționării cererii de ajutor social, primarul poate dispune efectuarea anchetei sociale.

Art. 10. — (1) Stabilirea și plata ajutorului social se fac prin dispoziția primarului, pe baza documentației prezentate de serviciile publice de specialitate. Dispoziția primarului se comunică titularului ajutorului social în termen de 15 zile de la emitere.

(2) Plata ajutorului social se face începând cu luna următoare celei în care s-a înregistrat cererea la primarul localității.

Art. 11. — (1) Schimbarea, la cerere sau din oficiu, a titularului ajutorului social se face prin dispoziția primarului și se comunică atât noului titular al ajutorului social, cât și celui înlocuit.

(2) În cazul în care schimbarea titularului este cerută de membrii familiei, dispoziția primarului se comunică și acestora.

Secțiunea a 3-a

Obligațiile beneficiarilor

Art. 12. — (1) Titularul ajutorului social are obligația să comunice, în scris, primarului orice modificare intervenită cu privire la veniturile și la numărul membrilor familiei în termen de 30 de zile.

(2) În cazul când eventualele modificări nu conduc la majorări sau diminuări ale ajutorului social mai mari de 5.000 lei pe familie, ajutorul social stabilit anterior se menține pe o durată de cel mult 3 luni.

Art. 13. — (1) Persoanele apte de muncă, beneficiare ale dreptului de ajutor social, prevăzute la art. 5 alin. (1), au obligația să dovedească cu acte, din 3 în 3 luni, că au solicitat la oficiile forțelor de muncă repartizarea în muncă sau că nu au refuzat nejustificat să dea curs unei repartizări pentru orice loc de muncă oferit.

(2) Neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1) atrage, după caz:

- a) suspendarea plății ajutorului social în cazul beneficiarului unic;
- b) modificarea plafonului de venit, respectiv modificarea cuantumului ajutorului social, prin excluderea din numărul membrilor de familie a persoanelor care nu îndeplinesc obligațiile prevăzute la alin. (1).

(3) Suspendarea plății ajutorului social și, după caz, modificarea plafonului de venit se fac prin dispoziția primarului și se comunică titularului în termen de 15 zile.

(4) Suspendarea plății ajutorului social sau modificarea plafonului de venit se face începând cu a doua lună din trimestrul în care nu au fost îndeplinite obligațiile prevăzute la art. 13 alin. (1).

Art. 14. — Prezentarea de către titularul ajutorului social a dovezilor prevăzute la art. 13 alin. (1), în termen de 3 luni de la data suspendării efective a plății ori a modificării plafonului de venit, are ca efect încetarea suspendării plății drepturilor și, după caz, recalcularea plafonului de venit. Titularul ajutorului social va primi drepturile aferente perioadei în care plata a fost suspendată sau modificată.

Art. 15. — Plata ajutorului social încetează în următoarele situații:

- în cazul în care beneficiarii ajutorului social nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute de lege;
- în cazul în care plata dreptului a fost suspendată și în termen de 3 luni de la data suspendării efective a plății nu au fost depuse dovezi că sunt întrunite cerințele prevăzute la art. 13 alin. (1).

Art. 16. — (1) Încetarea plății sau, după caz, modificarea cuantumului ajutorului social se stabilește prin dispoziția primarului.

(2) Dispozițiile prevăzute la alineatul precedent produc efecte de la data de întâi a lunii următoare depunerii cererii pentru modificarea ajutorului social sau emiterii dispoziției în cazul când modificarea s-a efectuat din inițiativa primarului.

Art. 17. — (1) Sumele încasate necuvenit cu titlu de ajutor social se recuperează de la beneficiar în termen de cel mult 3 ani de la efectuarea plății.

(2) În cazul în care nu se pot recupera, integral sau parțial, sumele plătite necuvenit cu acest titlu vor fi recuperate, în condițiile Codului muncii, de la persoanele vinovate de efectuarea plății, pe o perioadă de cel mult 3 ani.

(3) Recuperarea sumelor plătite cu titlu de ajutor social se face prin dispoziția primarului, care se comunică în termen de 15 zile.

(4) Dispoziția de recuperare constituie titlu executoriu din momentul comunicării.

(5) Sumele încasate necuvenit ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni se recuperează integral de la autorii acesteia, în condițiile legii.

CAPITOLUL II

Ajutorul care se acordă soțiilor celor care satisfac serviciul militar obligatoriu și indemnizația de naștere

Art. 18. — (1) Soțiile celor care satisfac serviciul militar obligatoriu, care realizează venituri mai mici decât salariul minim brut pe țară, din care se scade impozitul, beneficiază, la cerere, de un ajutor lunar, dacă se găsesc într-una dintre următoarele situații:

- sunt gravide, începând cu luna a patra de sarcină;
- au copii în vârstă de până la 7 ani;
- sunt încadrate în gradul I sau II de invaliditate.

(2) Stabilirea și plata ajutorului pentru soțiile celor care satisfac serviciul militar obligatoriu se fac de către centrele militare județene sau ale sectoarelor municipiului București.

(3) Cuantumul ajutorului lunar este de 10.800 lei, iar acordarea acestuia nu afectează plata ajutorului social stabilit în condițiile prezentei legi.

Art. 19. — (1) Începând cu cea de-a doua naștere, mamele au dreptul la o indemnizație în cuantum de 100.000 lei pentru fiecare copil născut.

(2) Plata indemnizației de naștere se stabilește prin dispoziția primarului localității în a cărei rază teritorială domiciliază persoana îndreptățită.

Art. 20. — Fondurile necesare plății ajutorului pentru soțiile celor care satisfac serviciul militar obligatoriu se suportă de la bugetul de stat, iar indemnizațiile de naștere se plătesc din bugetele locale, din sumele defalcate cu această destinație din bugetul de stat.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 21. — Fondurile necesare plății ajutorului social se suportă din bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale, din veniturile proprii și din sumele defalcate cu această destinație din bugetul de stat.

Art. 22. — Guvernul și primarii pot acorda ajutoare de urgență, în limita fondurilor existente, familiilor sau persoanelor care se află în situații de necesitate datorate calamităților naturale, incendiilor, accidentelor sau altor cauze temeinic justificate.

Art. 23. — (1) În vederea constituirii surselor necesare acoperirii dreptului de ajutor social prevăzut de prezenta lege, în anul 1995, se instituie taxa de trecere a frontierei pentru cetățenii români care se deplasează în străinătate în scop turistic sau personal.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1) se stabilește la nivelul de 15.000 lei pentru fiecare ieșire din țară și, respectiv, 5.000 lei în cazul micului trafic de frontieră.

Art. 24. — Sunt scutite de la plata taxei prevăzute la art. 23:

- persoanele beneficiare ale ajutorului social stabilit prin prezenta lege;
- elevii și studenții care studiază în străinătate, pentru deplasările făcute cu această ocazie;
- bolnavii care călătoresc în scopul de a beneficia de tratament medical, precum și însoțitorii la care aceștia au dreptul, potrivit legii;
- soțul supraviețuitor, precum și rudele până la gradul al patrulea inclusiv, ale persoanei decedate în străinătate, în scopul deplasării efectuate cu ocazia decesului.

Art. 25. — (1) Ajutoarele și indemnizațiile prevăzute în prezenta lege nu se impozitează.

(2) La stabilirea altor drepturi și obligații, prevăzute de normele legale în vigoare, nu se ia în considerare ajutorul social, cu excepția obligației legale de întreținere.

Art. 26. — Ajutoarele și indemnizațiile prevăzute în prezenta lege pot fi executate silit numai pentru recuperarea sumelor plătite necuvenit cu acest titlu, precum și pentru plata obligațiilor legale de întreținere.

Art. 27. — (1) Dispoziția primarului privind acordarea, neacordarea, modificarea, suspendarea, încetarea dreptului la ajutorul social, schimbarea titularului acestuia, precum și cea de recuperare a sumelor încasate necuvenit se pot ataca pe calea contenciosului administrativ.

(2) Cererile, acțiunile și căile de atac privind drepturile prevăzute în prezenta lege sunt scutite de taxa de timbru.

Art. 28. — Limitele de venituri și nivelul drepturilor prevăzute de prezenta lege se indexează prin hotărâre a Guvernului.

Art. 29. — Primarii vor comunica, lunar, numărul beneficiarilor și cheltuielile efectuate, direcțiilor județene de muncă și protecție socială și Direcției generale de muncă și protecție socială a municipiului București.

Art. 30. — Direcțiile județene de muncă și protecție socială și Direcția generală de muncă și protecție socială a municipiului București verifică respectarea prevederilor prezentei legi. Rezultatele verificării se comunică prefectului.

Art. 31. — (1) Normele metodologice pentru aplicarea prezentei legi și modalitățile de plată a drepturilor reglementate se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(2) Cheltuielile administrative necesare pentru aplicarea prezentei legi se includ în bugetul de stat, respectiv în bugetele locale.

Art. 32. — (1) Prezenta lege intră în vigoare începând cu data de întâi a lunii următoare împlinirii termenului de 30 de zile de la publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: art. 18–27 din Decretul nr. 410/1985 privind alocația de stat și indemnizația pentru copii, ajutoarele ce se acordă mame-

lor cu mai mulți copii și soțiilor de militari în termen, precum și indemnizația de naștere; art. 12 alin. 2 lit. a) din H.C.M. nr. 454/1957 privind asistența bătrânilor pensionari și nepensionari, astfel cum a fost modificată prin art. VII din Decretul-lege nr. 70/1990 privind modificarea și completarea unor reglementări referitoare la pensii, asigurări sociale și ocrotiri sociale.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 23 mai 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

IOAN GAVRA

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 mai 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 24 iunie 1995.

Nr. 67.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind ajutorul social

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ajutorul social și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 23 iunie 1995.

Nr. 189.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

cu privire la constituționalitatea Legii privind ajutorul social

Curtea Constituțională a fost sesizată, la 30 mai 1995, de către 91 de deputați, și anume: Károly Kerekes, Alexandru Kónya Hamar, Ioan Németh, Iosif Alfred Mazalik, Ferenc Asztalos, István Antal, Jolt Zoltan Fekete, Benedek Nagy, Ákos Birtalan, Ludovic Rákoczi, Ervin Zoltán Székely, Iuliu Vida, Matei Barna Elek, Francisc Pécsi, Gheorghe Tokay, Eugen Matis, Imre András, Attila Varga, József Nándor Neményi, Árpád-Francisc Marton, Francisc Bányai, Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Mircea Ciumara, Gheorghe Cristea, Barbu Pițigoi, Florian Ion-Angelo, Radu Livezeanu, Gavril Dejeu, Mircea Ioan Popa, Sorin Victor Lepșa, Mircea-Mihai Munteanu, Mihail Bucur, Ion Corniță, Vasile Gheorghe Pop, Victor George Stănescu, Petre Dugulescu, Viorel Pavel Costel Păunescu, Emil Teodor Popescu, Mihail Nica, Valentin Vasilescu, Horia Radu Pascu, Teodora Bertzi, Ioan Ghișe,

Alexandru Athanasiu, Dorel Coc, Ioan Sorin Marinescu, Smaranda Dobrescu, Ioan Străchinaru, Vasile Mândroviceanu, Alexandru Brezniceanu, Ștefan Ilie, Corneliu-Constantin Ruse, Emil Boroș, László Zsigmond, Paula-Maria Ivănescu, Ion Mureșan, Remus-Constantin Opriș, Otto-Ernest Weber, Emil Livius Nicolae Putin, Teodor Vintilescu, Sorin Pantiș, Octavian Bot, George Crin Antonescu, Laurențiu Romulus Ioan Jorca, Corneliu Dorin Gavaliugov, Teodor Lupuțiu, Gheorghe Toduț, Victor Boștinăru, Gheorghe Țârna, Dragoș Enache, Constantin Arhire, Vasile Popovici, Gheorghe Gorun, Lázár Madaras, Laurențiu Priceputu, Constantin Șerban Rădulescu-Zonner, Ioan Victor Pica, Călin Emil Anastasiu, Liviu Neculai Marcu, Adrieian Videanu, Georgică Alexandrache, Nestor Călin, Mircea Popescu, Ion Dinu, Constantin Ionescu, Iuliano Valentin, Constantin Gheorghe Avramescu, Varujan

Vosgianian și Ladislau Borbely, cu neconstituționalitatea prevederilor art. 23 din Legea privind ajutorul social.

De asemenea, Curtea Constituțională a fost sesizată, la data de 31 mai 1995, de către 25 de senatori, și anume: Dan Constantin Vasiliu, Mircea Boulescu, Cristian Dumitrescu, Ioan Turlacu, Andrei Țugulea, Dumitru Mugurel Cerăceanu, Ovidiu Popescu, Mihail Iurcu, Ștefan-Traian Mocuța, Vasile Strâmbu, Alexandru Paleologu, Dumitru Călușeanu, Nicolae Manolescu, Ștefan Radoff, Vasile Vetișanu, Ioan-Paul Popescu, Emilian Buzică, Tiberiu Vladislav, Constantin Moiceanu, Sabin Ivan, Ionel Aichimoaie, Sorin Adrian Vornicu Nichifor, Constantin Ticu Dumitrescu, Ioan Manea și Matei Boilă, cu privire la neconstituționalitatea prevederilor aceluiași text de lege.

La 1 iunie 1995, un număr de 32 de senatori, și anume: Alexandru Paleologu, Emilian Buzică, Vasile Radu, Nicolae Manolescu, Ștefan Radoff, Matei Boilă, Ioan Manea, Andrei Țugulea, Constantin Moiceanu, Lajos Magyari, Zoltan Hosszu, Dénes Seres, Gábor Kozsokár, Peter Constantin Buchwald, Béla Markó, Dumitru Călușeanu, Emil Negruțiu, Mihail Buracu, Károly Ferenc Szabó, Nistor Bădiceanu, Adrian Sîrbu, Valentin Corneliu Gabrielescu, Constantin Ticu Dumitrescu, Tiberiu Vladislav, Sabin Ivan, Mihail Iurcu, Mircea Boulescu, Ioan Turlacu, Traian Ștefan Mocuța, Vasile Strâmbu, Dumitru Mugurel Cerăceanu și Radu Ceonța au sesizat Curtea Constituțională cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 6 și art. 23 din Legea privind ajutorul social.

Curtea Constituțională, în temeiul art. 3 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată că este competentă să soluționeze cele trei sesizări, care s-au înaintat cu respectarea prevederilor art. 144 lit. a) din Constituție și ale art. 17 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

În toate cele trei sesizări se arată că instituirea, prin art. 23 din legea atacată, a unei taxe de trecere a frontierei este neconstituțională pentru următoarele motive:

— în proiectul de lege transmis de Guvern către Senat nu a existat nici o propunere de instituire a acestei taxe, ea apărând doar în urma dezbaterilor din Camera Deputaților; ca atare, însuși Guvernul, căruia îi aparține inițiativa legislativă, a considerat că îi sunt asigurate sursele financiare necesare pentru plata ajutorului social, însă, pe parcurs, cu prilejul dezbaterilor din Camera Deputaților, și-a însușit ideea readucerii în legislație a acestei taxe, după ce Curtea Constituțională constatase, prin deciziile nr. 71/1993 și nr. 75/1994, că această taxă reprezintă un impediment de ordin financiar în exercițiul dreptului la liberă circulație prevăzut de art. 25 alin. (1) din Constituție;

— textul din lege criticat instituie o restricție, având caracter permanent și de principiu, a dreptului la liberă circulație;

— totodată, taxa reprezintă un impediment financiar în exercitarea dreptului la liberă circulație, care nu se justifică în sensul aceleiași dispoziții constituționale;

— conform art. 49 alin. (1) din Constituție, exercițiul unor drepturi sau libertăți poate fi restrâns numai dacă se impune, după caz, pentru apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor etc.; cum această enumerare este limitativă, ea nu este susceptibilă de extindere;

— precizarea din același text constituțional „după caz” semnifică faptul că între temeiul constituțional concret, pe de o parte, și măsura de restrângere a exercițiului unui drept,

pe de altă parte, trebuie să existe o interdependență, o intercondiționare care, în cazul de față, nu există;

— taxa constituie o măsură adoptată cu eludarea principiului proporționalității prevăzut de art. 49 alin. (2) din Constituție;

— instituirea taxei este contrară principiului așezării juste a sarcinilor fiscale prevăzut de art. 53 alin. (2) din Constituție, întrucât reprezintă o sarcină fiscală întemeiată pe simplul exercițiu al unui drept constituțional, fără a fi justificată în nici un fel de o prestație a unei autorități publice;

— la adoptarea acestei legi nu s-a ținut seama de Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale, ratificată prin Legea nr. 33/1995, care prevede angajamentul ferm al statelor membre ale Consiliului Europei de a nu aduce atingere dreptului persoanelor aparținând minorităților naționale de a stabili și a menține contacte libere și pașnice, peste frontiere, cu persoane care se află în mod legal în alte state, îndeosebi cu acelea cu care au în comun identitatea etnică, culturală, lingvistică sau religioasă ori patrimoniul cultural, și să nu aducă atingere dreptului aceluiași persoane de a participa la activitățile organizațiilor neguvernamentale atât la nivel național, cât și internațional;

— în sfârșit, că această restrângere a unui drept fundamental garantat de Constituție ar deveni un precedent nedorit, mai ales că, anterior, Curtea Constituțională s-a pronunțat în sensul sesizărilor de față și, ca atare, la identitate de cauză se impune aceeași soluție.

În sesizarea grupului de 32 de senatori sunt atacate, pe lângă dispozițiile art. 23 din lege, și cele ale art. 6, pe considerentul că acestea ar contraveni art. 45 alin. (1) și (2) din Constituție, potrivit cărora copiii și tinerii se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor și că statul acordă alocații de stat pentru copii și ajutoare pentru îngrijirea copilului bolnav ori handicapat. Astfel fiind, alocația de stat pentru copii se acordă pe baza dreptului subiectiv al acestora, indiferent de starea patrimonială și de veniturile familiei, deci ea ar trebui exclusă din suma veniturilor totale ale familiilor care se ia drept bază pentru calculul valorii ajutorului social.

În temeiul art. 19 din Legea nr. 47/1992, sesizările au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere, președintele Camerei Deputaților arată următoarele:

— art. 23 din lege stabilește cadrul juridic pentru constituirea surselor financiare necesare plății ajutorului social conceput ca o incontestabilă măsură de ocrotire socială, în considerarea obligațiilor ce revin statului de a lua măsurile ce se impun pentru creșterea calității vieții cetățenilor; potrivit art. 134 alin. (2) lit. f) din Constituție; dispozițiile criticate nu sunt cu nimic contrare practicii anterioare a Curții Constituționale, deoarece destinația taxei (constituirea unor fonduri vizând unele măsuri de protecție socială) este precis determinată — și nu generic — respectiv, alimentarea surselor necesare plății ajutorului social;

— perceperea taxei nu este nicidecum permanentă, cum se susține într-una dintre sesizări, fiind limitată la anul 1995;

— instituirea taxei de trecere a frontierei nu contravine art. 53 din Constituție, deoarece, prin plata ei, cetățenii care călătoresc în străinătate contribuie la cheltuielile publice ale statului în domeniul ocrotirii sociale;

– faptul că Guvernul nu a prevăzut inițial această sursă de finanțare nu are nici o relevanță; legea este un act al Parlamentului, care exprimă voința suverană a acestuia, astfel încât nu are nici o importanță paternitatea legislativă a propunerii, în final înscrisă în lege;

– nici pretinsa încălcare a principiului proporționalității, prevăzut de art. 49 din Constituție, nu se dovedește întemeiată, pentru că raportarea taxei la costul unei călătorii în străinătate reprezintă practic un procent infim (mai puțin de 1% din valoarea acesteia), aceasta fără a mai lua în seamă alte taxe (pașaport, asigurare etc.), care niciodată nu au fost reclamate ca neconstituționale;

– este de subliniat și faptul că ajutorul social este suportat în cea mai mare parte de la bugetul asigurărilor sociale de stat și numai în cazul când acesta ar fi neîndestulător s-ar apela la taxele respective;

– cât privește art. 6 din lege, textul nu încalcă nici un drept constituțional al copilului, incluzând în veniturile familiei din care face parte valoarea alocației de stat ce-i este destinată.

În punctul său de vedere, președintele Senatului a arătat că sesizările sunt neîntemeiate, pentru următoarele motive:

– libera circulație nu este un drept absolut și nici vreun privilegiu al unei categorii de persoane;

– taxa de trecere a frontierei nu încalcă dreptul la liberă circulație, ea fiind instituită printr-o lege: or, însuși textul art. 25 din Constituție prevede că „...legea stabilește condițiile de exercitare a acestui drept“;

– sumele stabilite drept taxe sunt foarte mici comparativ cu cheltuielile de deplasare în străinătate, de ordinul sutelor de mii, iar, pe de altă parte, există și altfel de cheltuieli impuse de asemenea deplasări (taxe de viză, de asigurare, de pașaport etc.) cu privire la care nimeni n-a obiectat vreodată că ar fi impedimente care ar îngreuna dreptul la liberă circulație, la fel ca și în cazul taxelor percepute pentru utilizarea căilor de circulație, despre care nu s-a susținut niciodată că ar fi neconstituționale;

– toate locurile de trecere a frontierei implică cheltuieli mari legate de dotări suplimentare, noi puncte de trecere etc.; parțial, la acoperirea acestor cheltuieli contribuie și această taxă;

– cât despre faptul că astfel de taxe ar împiedica exercițiul drepturilor ce revin minorităților naționale, se opinează că instituirea unui regim special în acest sens ar însemna un privilegiu care ar încălca grav egalitatea în drepturi a cetățenilor;

– caracterul echitabil al taxei respective decurge și din faptul că anumite categorii de persoane, a căror deplasare în străinătate se întemeiază pe justificate rațiuni, sunt scutite, potrivit art. 25 din lege, de plata acestei taxe;

– relativ la art. 6, se arată că este de necontestat apartenența copilului minor, titular de alocație de stat, la familia de care aparține și, prin urmare, venitul respectiv nu poate fi exclus din suma globală a tuturor veniturilor ce revin familiei, în vederea calculării ajutorului social convenit, nici un text constituțional nefiind încălcat prin dispozițiile legale cuprinse în art. 6 din lege.

În punctul de vedere al Guvernului se arată, de asemenea, că sesizările sunt neîntemeiate, deoarece:

– prin lege nu s-a urmărit instituirea, cu caracter de principiu, a unei taxe definitive, ci doar temporar, pentru anul 1995, și numai în considerarea unei incontestabile măsuri

de protecție a persoanelor defavorizate — ajutorul social —, în temeiul principiului solidarității sociale, caracteristic oricărui stat care se preocupă de nivelul de trai al cetățenilor săi;

– nici o prevedere a legii nu restrânge dreptul la liberă circulație; nu există măsuri de neeliberare a pașapoartelor sau de altă natură care să vizeze un astfel de obiectiv;

– nu este încălcat nici art. 53 din Constituție, plata taxei de trecere a frontierei fiind, dimpotrivă, o modalitate prin care cetățenii contribuie la cheltuielile publice impuse de ajutarea categoriilor defavorizate ale populației;

– taxele respective, raportate la salariul mediu pe economie (261.000 lei) au un caracter neînsemnat: 5,7% pentru suma de 15.000 lei și 1,9% pentru cea de 5.000 lei, fapt care explică, de altfel, frecvența constantă a deplasărilor în străinătate în perioada în care taxa a fost percepută;

– cerințele proporționalității nu sunt nici ele încălcate, pentru că măsura luată nu este disproporționată în lumina scopului social urmărit, cu atât mai justificat în actuala perioadă de tranziție pe care o parcurge țara și dificultățile pe care le întâmpină familiile cu venituri reduse, date fiind resursele bugetare existente;

– nu este nevoie de nici o contraprestație la o astfel de măsură, în cauză fiind exclusiv un obiectiv social declarat chiar în primul articol al legii, deși persoanele care călătoresc în străinătate beneficiază de o serie de servicii (vamale, consulare etc.) care se încadrează în categoria cheltuielilor publice destinate tuturor cetățenilor și care nu pot fi asigurate numai pe seama taxei de pașaport;

– cât privește discriminarea minorităților naționale, ea nu are nici un temei, pentru că măsura de percepere a taxei are caracter general, nevizând în vreun fel o anumită parte a populației;

– în legătură cu art. 6, se arată că entitatea la care se raportează legea în vederea acordării ajutorului social este familia și este și firesc să fie luate în calcul toate veniturile acesteia, inclusiv alocația de stat pentru copii;

– cât privește excepțiile de la această regulă (bursele de merit ale elevilor și studenților și ajutoarele acordate soțiilor celor care satisfac serviciul militar obligatoriu), ele se justifică prin natura lor deosebită; caracterul de venituri cu semnificație de adevărate recompense pentru performanțe deosebite în activitatea de învățământ (primul caz) și situația deficitară evidentă a veniturilor familiei celor plecați să satisfacă stagiul militar (al doilea caz).

Întrucât sesizările privesc neconstituționalitatea aceleiași legi, Curtea a decis conexarea lor.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere cele trei sesizări de neconstituționalitate primite, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, precum și legea ce face obiectul controlului de constituționalitate raportată la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

I. Cu privire la neconstituționalitatea art. 6 alin. (1)

În cuprinsul prevederilor art. 6 alin. (1) se reglementează componența venitului net lunar al fiecărei familii, în raport cu care se stabilește quantumul ajutorului social, deoarece art. 4 prevede că valoarea acestuia este echivalentă cu diferența dintre sumele prevăzute la art. 3 (81.000 lei pentru familiile formate din 2 persoane, 113.000 lei pentru familiile formate din 3 persoane, 142.000 lei pentru familiile formate

din 4 persoane, 169.000 lei pentru familiile formate din 5 persoane și câte 25.000 lei pentru fiecare altă persoană care face parte din familie) și venitul lunar net al familiei respective. Acest venit lunar cuprinde toate veniturile pe care membrii familiei le realizează, precum și ajutoare și indemnizații cu caracter permanent, acordate potrivit legii, cu excepția burselor de merit pentru elevi și studenți și a ajutorului care se acordă soțiilor celor care satisfac serviciul militar obligatoriu.

Într-una dintre sesizări se susține că ar fi trebuit exceptată alocația de stat pentru copii, ca fiind expresia unui drept subiectiv distinct al acestora, indiferent de starea patrimonială și de veniturile familiei, deoarece prin includerea acestei alocații se încalcă art. 45 din Constituție care asigură un regim special de protecție a copiilor și tinerilor.

În primul rând, includerea alocației de stat pentru copii între veniturile familiilor din care aceștia fac parte nu aduce nici o atingere dispozițiilor de ocrotire specială constituțională, consacrate în art. 45 precitat, critica fiind lipsită astfel de unicul suport constituțional invocat. În adevăr, potrivit acestor prevederi constituționale, statul acordă alocații de stat pentru copii, precum și alte forme de protecție socială. Or, faptul că această alocație este inclusă printre veniturile familiilor din care copiii fac parte, pentru stabilirea plafonului valoric al ajutorului social, nu afectează cu nimic nici existența, nici destinația acestor alocații care rămân neschimbate. Așadar, prevederile art. 6 din lege nu se pot afla, în vreun fel, în conflict cu dispozițiile art. 45 alin. (2) din Constituție.

În al doilea rând, nementionarea acestei alocații între veniturile exceptate de la includerea lor în totalul celor realizate de familiile avute în vedere de lege reprezintă expresia unei opțiuni exclusive a legiuitorului în materia delimitării acelor venituri considerate ca permanente și semnificative pentru stabilirea venitului net lunar al fiecărei familii. Exceptările respective au în vedere fie o valoare de recompensă pentru eforturi deosebite în procesul de învățământ, fie situația deficitară, temporară, în care se află soțiile celor care-și satisfac serviciul militar obligatoriu, așa după cum Guvernul a justificat prin punctul său de vedere.

În al treilea rând, censurarea acestei opțiuni pe calea controlului de constituționalitate nu este cu putință. În adevăr, potrivit competenței stabilite prin Constituție și prin legea sa organică de funcționare, Curtea Constituțională nu dispune de atribuții care să-i permită repararea unor posibile omisiuni ale legiuitorului, pentru că, într-o asemenea situație, el s-ar substitui organului unic legiuitor al țării, care este Parlamentul, devenind un legislator pozitiv; or, acest lucru este inadmisibil în sistemul nostru constituțional.

II. Cu privire la neconstituționalitatea art. 23

Legea privind ajutorul social, criticată prin sesizările de față, prevede la art. 23 următoarele: „În vederea constituirii surselor necesare acoperirii dreptului de ajutor social prevăzut de prezenta lege, în anul 1995 se instituie taxa de trecere a frontierei pentru cetățenii români care se deplasează în străinătate în scop turistic sau personal.

Taxa prevăzută la alin. (1) se stabilește la nivelul de 15.000 lei pentru fiecare ieșire din țară și, respectiv, 5.000 lei, în cazul micului trafic de frontieră“.

Principalele critici aduse acestui text se întemeiază pe prevederile art. 25, 49 și 53 din Constituție, avându-se în vedere practica în materie a Curții Constituționale, exprimată prin deciziile nr. 71/1993, 75/1994 și 139/1994 ale acesteia.

Potrivit art. 25 din Constituție, dreptul la liberă circulație, în țară și în străinătate, este garantat, legea stabilind condițiile realizării acestui drept. Art. 49 stabilește că exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav. Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății. În sfârșit, potrivit art. 53, cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice, iar sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.

Interpretând aceste texte constituționale, prin cele trei decizii citate mai sus, cuprinzând referiri la caracterul constituțional al taxei de trecere a frontierei, Curtea Constituțională a reținut, în esență, că această taxă este constituțională numai dacă nu urmărește stânjenirea financiară a dreptului la liberă circulație, ci exclusiv un obiectiv social, și anume ajutorarea familiilor și persoanelor cu venituri scăzute, această măsură justificându-se doar prin existența temporară a unei situații excepționale, din cauza lipsei unor fonduri bugetare, că instituirea acestei taxe poate fi considerată proporțională cu situația care a determinat-o numai în cazul când perceperea ei se face în considerarea unui drept de protecție socială concret, existent în dreptul pozitiv, căci altfel dreptul la liberă circulație ar fi grav afectat. În adevăr, așa cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 139/1994, nu s-ar mai putea reține că restrângerea exercițiului unui drept (cel de liberă circulație) este proporțională cu situația care a determinat-o dacă această restrângere a fost instituită în perspectiva unei măsuri de protecție socială, practic nedefinită și având ca finalitate — prin permanența și caracterul ei de principiu — instituirea, în realitate, a unei resurse suplimentare de alimentare a fondurilor destinate bugetului asigurărilor sociale de stat. În aceste condiții ar fi afectate deopotrivă și dispozițiile art. 53 alin. (2) din Constituție, pentru că nu s-ar mai putea susține că, în cauză, ar opera o justă așezare a sarcinilor fiscale ce revin contribuabililor pentru suportarea cheltuielilor publice.

Dispozițiile art. 23 din Legea privind ajutorul social nu contravin nici prevederilor constituționale citate mai sus, nici practicii constante a Curții Constituționale.

Astfel, sub raportul dreptului pozitiv, situația este precis delimitată în raport cu cele anterioare, pentru că legea de față, în întregime, instituie o formă concretă de protecție socială, denumită *ajutor social*. Prin art. 1 se precizează că destinatarii acesteia sunt familiile și persoanele singure, fără venituri sau cu venituri mici. Scopul legii este ajutorarea acestora în funcție de anumite plafoane valorice de venit și în raport cu numărul membrilor familiei, respectiv pe baza unor criterii obiective. Legea reglementează procedura de stabilire a dreptului la ajutorul social, obligația beneficiarilor de a stăruii pentru încadrarea lor în muncă, dacă este cazul, cu sancțiuni atunci când se încalcă aceste obligații. Ca atare, era necesar și firesc să se urmărească și stabilirea surselor financiare necesare, în condițiile în care, după cum arată Guvernul, bugetul de stat pe anul 1995 era deja aprobat și nu putea asigura în totalitate aceste resurse. Această cerință

era acoperită prin prevederile art. 21 din lege, care stabilesc că fondurile necesare plății ajutorului social se suportă din bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale, din veniturile proprii și din sumele defalcate, cu această destinație, din bugetul de stat. Dat fiind însă nivelul acestor resurse, art. 23 — criticat prin sesizările de față — prevede că, în vederea constituirii surselor necesare acoperirii dreptului de ajutor social, se instituie taxa de trecere a frontierei în anul 1995 pentru cetățenii români care se deplasează în străinătate în scop turistic sau personal, nivelul taxelor fiind cel arătat mai sus.

Potrivit art. 1 alin. (3) din Constituție, România este un stat de drept, democratic și social, în care libera dezvoltare a personalității umane și dreptatea sunt garantate. În acest scop, art. 43 prevede că statul este obligat să ia măsuri de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent, iar art. 134 alin. (2) lit. f) reglementează obligația statului de a asigura crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții.

Această preocupare trebuie să-și găsească corespondența în măsuri concrete privitoare la categoriile populației cu venituri modeste, afectate, în principal, de costurile sociale ale actualei perioade de tranziție. O asemenea măsură o constituie instituirea ajutorului social pe care, chiar în debutul legii, art. 1 alin. (2) o caracterizează ca întemeindu-se pe principiul solidarității sociale.

În aceste condiții, prevederile art. 53 din Constituție nu fac decât să reflecte aceste realități și cerințe, reglementând obligația pentru cetățeni de a contribui, prin impozite și taxe, la cheltuielile publice, sistemul legal de impuneri trebuind să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.

Pe de altă parte, statul este obligat să asigure întocmirea unui buget care să se întemeieze pe satisfacerea nevoilor economice și sociale ale țării, pornind de la resursele ce pot fi utilizate în scopul alimentării lui pe căile cele mai potrivite. Or, o asemenea exigență este în funcție de posibilitățile reale ale societății, cât și de existența unor priorități care se învederează cu necesitate într-un context economic și social anumit.

Concilierea unor priorități de ordin social, pe fondul unor posibilități bugetare limitate, poate genera, desigur, situații conflictuale, în planul respectării drepturilor și libertăților constituționale ce revin cetățenilor.

Este de necontestat că, așa după cum s-a reținut, instituirea taxei de trecere a frontierei a fost afectată unui scop social, dar acest lucru nu trebuie să se facă prin sacrificarea sau compromiterea unui drept fundamental, care este cel de liberă circulație, consfințit prin prevederile art. 25 din Constituție.

Din acest motiv, prevederile Legii privind ajutorul social sunt astfel redactate încât previn o asemenea gravă afectare a acestui drept, conținând norme care asigură, în același timp, respectarea principiului proporționalității cuprins în prevederile art. 49 alin. (2) din Constituție.

În acest sens, stârnjenirea dreptului de liberă circulație nu se realizează în considerarea unor drepturi generice, practic nedefinite, ci în perspectiva afectării, pentru o perioadă anume, a taxei respective destinate a contribui la alimentarea resurselor financiare insuficiente, legate de satisfacerea unui drept concret privind ajutorul social expres reglementat prin această lege.

Ca urmare, nu s-ar mai putea susține că restrângerea instituită prin această taxă este nedeterminabilă, prin imposibilitatea raportării ei la o situație anumită care a necesitat introducerea ei. Mai mult, după cum rezultă din prevederile art. 23 din lege, aplicarea acestei taxe are o destinație precisă: alimentarea surselor necesare acoperirii acestui drept (de ajutor social) în anul 1995, deci cu caracter temporar, ca urmare a situației existente în această perioadă în finanțele țării.

În ce privește art. 53 din Constituție, nu s-ar putea susține că introducerea acestei taxe, prin nivelul ei mai mult decât moderat, ar afecta cu adevărat justa așezare a sarcinilor fiscale.

Cât privește faptul că prin introducerea acestei taxe s-ar afecta drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale, care astfel își văd împiedicată posibilitatea de a stabili și menține contacte libere și pașnice cu persoane cu care au în comun identitatea etnică, culturală, lingvistică ori religioasă, se reține că instituirea taxei nu se înscrie în nici o perspectivă discriminatorie, fiind suportată deopotrivă de toți cetățenii, fără deosebire de naționalitate.

Ca atare, cetățenilor români aparținând minorităților naționale le revin, deopotrivă, aceleași obligații ca și cetățenilor de naționalitate română. Dacă s-ar proceda altfel, s-ar institui un privilegiu pentru persoanele aparținând acestei minorități, care n-ar fi contrar numai prevederilor art. 16, privind egalitatea cetățenilor în fața legii, ci și celor ale art. 6 alin. (2) din Constituție potrivit căruia măsurile de apărare și de dezvoltare a identității persoanelor aparținând minorităților naționale trebuie să fie conforme cu principiile de egalitate și nediscriminare în raport cu ceilalți cetățeni români. Este de remarcat, de altfel, că scutirile, justificate, de plata acestei taxe — enumerate la art. 24 — sunt aplicabile în aceleași condiții și cetățenilor aparținând minorităților naționale, care se bucură astfel de același tratament cu ceilalți cetățeni ai țării.

Cât despre faptul că nu ar exista o interdependență între dreptul afectat și măsura de restrângere, ea nu numai că există, întemeindu-se pe prevederile art. 53 alin. (2) din Constituție, dar constituie chiar fundamentul dispozițiilor art. 23 din Legea privind ajutorul social. Interconținutul invocată constă în faptul că, pentru anul 1995, în considerarea unei situații speciale de ordin financiar se instituie o contribuție la fondul de alimentare a unei forme de protecție socială, expresie a dreptului cetățenilor la un nivel de trai decent prevăzut la art. 43 din Constituție.

Sub acest aspect, se reține că destinația taxei de trecere a frontierei nu poate fi decât aceea a alimentării acelei fond și nicidecum alta; Curtea nu-și poate însuși teza cuprinsă în unele puncte de vedere primite, potrivit cărora contraprestația corelativă taxei s-ar materializa în efectuarea unor cheltuieli legate de asigurarea materială a bunului mers al activităților legate de traficul internațional (amenajarea punctelor de trecere a frontierei, vămuirea, probleme consulare etc.), pentru că această destinație nu numai că ar afecta în mod nejustificat dreptul la liberă circulație, dar ar contraveni înseși scopurilor și rațiunilor care au determinat instituirea contribuției respective.

În sfârșit, faptul că această taxă nu figura în proiectul legislativ înaintat Senatului, ea apărând după dezbaterile din Camera Deputaților, nu are nici o relevanță sub raport constituțional. Curtea Constituțională examinează obiecțiile de constituționalitate cu care este sesizată, potrivit prevederilor

legilor, așa cum au fost ele votate de către Parlament. Sub acest aspect este irelevant cine și când a formulat completarea sau modificarea proiectelor legislative respective, ci doar dacă se poate reține că prevederile lor, în forma finală, sunt contrare Constituției. Or, nici din acest punct de vedere nu

se poate reține vreo încălcare a legii fundamentale a țării, date fiind cele constatate mai sus cu privire la constituționalitatea taxei de trecere a frontierei, în condițiile reglementării ei prin Legea privind ajutorul social.

Având în vedere considerentele expuse, văzând și dispozițiile art. 25 alin. (1), art. 43, art. 49, art. 53 alin. (2), art. 134 alin. (2) lit. f) și art. 144 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 20 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E :

Constată că dispozițiile art. 6 și ale art. 23 din Legea privind ajutorul social sunt constituționale.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Deliberarea a avut loc la data de 20 iunie 1995 și la ea au participat Ioan Muraru, președinte, Costică Bulai, Viorel Mihai Ciobanu, Mihai Constantinescu, Ioan Deleanu, Antonie Iorgovan, Lucian Stângu, Florin Bucur Vasilescu și Victor Dan Zlătescu, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Florentina Geangu

București, 20 iunie 1995.

Nr. 64.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului privind elaborarea reglementărilor tehnice în construcții pentru componentele sistemului calității

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Se aprobă Regulamentul privind elaborarea reglementărilor tehnice în construcții pentru componentele sistemului calității, anexă la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,

Marin Cristea

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 9 iunie 1995.

Nr. 399.

REGULAMENTUL**privind elaborarea reglementărilor tehnice în construcții pentru componentele sistemului calității**

Art. 1. — În construcții, reglementările tehnice se elaborează sub formă de:

— regulamente pentru clasificarea construcțiilor pe categorii de importanță și pentru subsistemele calității în construcții;

— proceduri aferente componentelor sistemului calității. Pentru componentele sistemului calității, în proceduri se cuprind:

— specificații tehnice pentru produse de construcții și instalații aferente construcțiilor;

— normative de proiectare, execuție, exploatare și intervenție la construcții;

— ghiduri, metodologii și manuale de proiectare, execuție, exploatare și intervenție la construcții;

— soluții și programe de calcul-cadru pentru proiectare, pentru verificarea proiectelor și a expertizelor tehnice, a execuției sau a intervențiilor la construcții noi și la cele existente.

Art. 2. — Reglementările tehnice în construcții se elaborează pentru fiecare cerință de calitate, atât pentru construcțiile noi, cât și pentru lucrările și intervențiile la construcțiile existente.

Aprobarea lor se face potrivit legii.

Art. 3. — Activitatea de elaborare a reglementărilor tehnice în construcții are un caracter permanent, determinat de necesitatea de actualizare a acestora în scopul concordanței cu progresul științei și tehnologiei, precum și cu prevederile din reglementările adoptate la nivel internațional.

În activitatea de elaborare a reglementărilor tehnice în construcții se includ:

— documentarea la nivel național și internațional prin orice mijloace sau procedee circumscrise cerinței de calitate la care urmează a se referi reglementarea propriu-zisă;

— elaborarea reglementărilor tehnice în construcții pe diverse etape și faze, până la definitivarea acestora;

— revizuirea și completarea reglementărilor tehnice pentru construcții aprobate.

Art. 4. — Formele și organismele de lucru necesare organizării elaborării reglementărilor tehnice în construcții se vor stabili de către Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, împreună cu ministerele interesate în domeniul la care se referă reglementarea, în concordanță cu prevederile legale.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind încasarea tarifelor de transport în traficul internațional de călători pe căile ferate**

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Încasarea de la persoane rezidente și nerezidente de către Regia Autonomă „Societatea Națională a Căilor Ferate Române“ a tarifelor de transport în traficul internațional de călători pe căile ferate, se poate efectua, la opțiunea acestora, în lei sau în valută, la cursul de referință comunicat de Banca Națională a României și valabil în ziua emiterii legitimației de călătorie, indiferent de scopul călătoriei.

Art. 2. — În termen de 30 de zile de la publicarea prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Regia Autonomă „Societatea Națională a Căilor Ferate Române“ va emite instrucțiuni privind metodologia de aplicare și de respectare a dispozițiilor prezentei hotărâri.

Art. 3. — Prezenta hotărâre intră în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

Pe aceeași dată, orice alte prevederi contrare își încetează aplicabilitatea.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Aurel Novac
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind calitatea hârtiei și a cernelurilor utilizate la elaborarea actelor, documentelor și imprimatelor destinate depozitului legal și păstrării permanente în depozitele arhivelor statului

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Actele, documentele și imprimatele, indiferent de forma de elaborare — manuscrise, dactilografiate, imprimate — elaborate de autoritățile și instituțiile publice care au, potrivit legii, regim de documente cu termen de păstrare permanentă, precum și exemplarele din publicațiile de orice fel destinate depozitului legal, vor fi realizate prin utilizarea de hârtii și cerneluri speciale, caracterizate prin durabilitate și stabilitate fizico-chimică, necesare păstrării și conservării pentru o perioadă îndelungată.

Art. 2. — Prin *hârtii și cerneluri speciale*, în sensul prezentei hotărâri, se înțelege hârtiile neacide și cu un conținut cât mai redus de lignină, respectiv cernelurile destinate scrierii manuale, prin dactilografiere sau imprimare, care nu se degradează în timp, nu afectează suportul de scriere și au o rezistență bună la lumină și la apă.

Art. 3. — Agenții economici care produc hârtii și cerneluri speciale pentru acte, documente și imprimate cu termen de păstrare permanent vor respecta, la fabricarea acestor produse, caracteristicile tehnice minimale prevăzute în anexa la prezenta hotărâre și vor marca produsele respective cu inscripția „Pentru acte și documente“.

Fabricarea produselor și utilizarea inscripției prevăzute la alin. 1 se vor face pe baza unei vize de acordare acordată de Direcția Generală a Arhivelor Statului, la solicitarea agenților economici interesați, pentru care se percep tarife stabilite conform normelor legale în vigoare.

Art. 4. — Cererile scrise ale agenților economici producători, însoțite de eșantioane necesare examinării în vederea acordării vizei de acordare și de dovada plății aferente, vor fi depuse și reînnoite anual la sediul central al Direcției Generale a Arhivelor Statului din București, până la data de 30 decembrie a fiecărui an pentru anul următor.

Art. 5. — Cei care elaborează actele, documentele și imprimatele prevăzute la art. 1 au obligația de a utiliza numai hârtie și cerneluri produse în condițiile stabilite în prezenta hotărâre.

Art. 6. — Nerespectarea dispozițiilor prezentei hotărâri atrage, după caz, răspunderea contravențională, civilă sau penală a persoanelor vinovate, potrivit legii.

Art. 7. — Constituie contravenții la prevederile prezentei hotărâri următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) utilizarea de către cei care elaborează actele, documentele și imprimatele, prevăzute la art. 1, a altor feluri de hârtie și cerneluri decât cele produse în condițiile stabilite în prezenta hotărâre;

b) nerespectarea, de către agenții economici producători de hârtie și cerneluri speciale marcate cu inscripția „Pentru acte și documente“, a caracteristicilor tehnice minimale prevăzute în anexa la prezenta hotărâre;

c) aplicarea și folosirea inscripției „Pentru acte și documente“ pentru hârtia și cernelurile produse de agenții economici în alte condiții decât cele stabilite în prezenta hotărâre;

d) alterarea, sub orice formă și prin orice mijloace, a caracteristicilor tehnice minimale, prevăzute în anexa la prezenta hotărâre, ale hârtiei și cernelurilor produse de agenții economici în condițiile prezentei hotărâri și marcate cu inscripția „Pentru acte și documente“.

Art. 8. — Contravențiile prevăzute la art. 7 se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 300.000 lei la 500.000 lei, contravențiile prevăzute la lit. a) și b);

b) cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei, contravențiile prevăzute la lit. c) și d).

Art. 9. — Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 7 și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 8 se fac de către specialiștii ai Direcției Generale a Arhivelor Statului, numiți de directorul general al acesteia.

Art. 10. — Prevederile prezentei hotărâri privind constatarea și sancționarea contravențiilor se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, care se aplică în mod corespunzător.

Art. 11. — Anexa face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de interne,
Doru Ioan Tărăcilă

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

CARACTERISTICILE TEHNICE MINIMALE

pentru hârtiile și cernelurile utilizate la elaborarea actelor, documentelor și imprimatelor destinate depozitului legal și păstrării permanente în depozitele arhivelor statului

I. Hârtii:

1. să nu conțină mai mult de 5% pastă mecanică sau pastă chimică nealbită sau să aibă o rezistență la oxidare corespunzătoare unei valori mai mici de 5 a numărului Kappa;
2. să conțină 0,2% carbonat de calciu sau de magneziu;
3. să aibă pH-ul cuprins între 7,5 și 10, fără a prezenta zone sau straturi sub valoarea 7.

II. Cerneluri pentru stilou și similare:

1. să nu formeze sediment în recipientii de livrare;
2. să aibă depunere uniformă din vârful de scriere pe hârtie;
3. să se fixeze ferm pe suportul de scriere;
4. să nu înregistreze degradări sau reduceri ale proprietăților specifice în condiții adverse: apă, lumină, agenți de poluare;
5. să nu afecteze în sens distructiv suportul de scriere.

III. Cerneluri pentru panglici dactilo și similare:

1. să-și păstreze prospețimea pe panglică pe durata de utilizare stabilită de furnizor;
2. să se fixeze ferm și uniform pe suportul de scriere;
3. să nu înregistreze degradări sau reduceri ale proprietăților specifice în condiții adverse: apă, lumină, agenți de poluare;
4. să nu afecteze în sens distructiv suportul de scriere.

IV. Cerneluri (Toner) pentru aparatele de multiplicat:

1. pigmentul principal să fie pe bază de negru de fum;
2. temperatura de topire a polimerului de fixare să fie cuprinsă între 85° C și 100° C;
3. să se fixeze ferm și uniform pe suportul de copiere.

V. Cerneluri de tipar:

1. să nu înregistreze degradări sau reduceri ale proprietăților specifice în condiții adverse: apă, lumină, agenți de poluare;
2. să nu afecteze în sens distructiv suportul de scriere.

GUVERNUL ROMÂNIEI**H O T Ă R Ă R E**

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Îmbunătățirea condițiilor de funcționare a prizei de apă pentru irigații S.P.A. Pietrișu, km 523 + 540 pe Dunăre“, județul Giurgiu

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Îmbunătățirea condițiilor de funcționare a prizei de apă pentru irigații S.P.A. Pietrișu, km 523 + 540 pe Dunăre“, județul Giurgiu, prevăzuți în anexa *) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din surse proprii, din credite bancare, din alte fonduri legal constituite cu această destinație și, în completare, de la bugetul de stat, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINIȘTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
p. Ministrul agriculturii
și alimentației,
Alexandru Lăpușan,
secretar de stat
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 9 iunie 1995.
Nr. 402.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil situat în municipiul Alba Iulia,
județul Alba, în administrarea Prefecturii Județului Alba

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă transmiterea, fără plată, a imobilului situat în municipiul Alba Iulia, str. Tribunalului nr. 1, județul Alba, identificat potrivit anexei, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din patrimoniul Societății Comerciale „Unirea” — S.A. Alba Iulia în proprietatea publică a statului și în administrarea Prefecturii Județului Alba.

Art. 2. — Capitalul social al Societății Comerciale „Unirea” — S.A. Alba Iulia se micșorează cu valoarea de inventar a imobilului prevăzut la art. 1, fără diminuarea capitalului Fondului Proprietății Private I — Banat-Crișana, prin compensarea cotei aferente de către Fondul Proprietății de Stat.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului se face prin protocol încheiat între părți, pe baza datelor din bilanțul încheiat la 31 decembrie 1994, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 20 iunie 1995.
Nr. 427.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului situat în municipiul Alba Iulia, județul Alba, care se transmite
în proprietatea publică a statului și în administrarea Prefecturii Județului Alba

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Destinația imobilului	Suprafața construită a imobilului (m ²)	Valoarea (mii lei)
Municipiul Alba Iulia, str. Tribunalului nr. 1, județul Alba	Garaj	573,4	40.656,4

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind restructurarea prin divizare a Regiei Autonome „Romcereal“

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Pe data de 1 iulie 1995, Regia Autonomă „Romcereal“ se restructurează prin divizare, ca entitate și patrimoniu, astfel:

- Agenția Națională a Produselor Agricole — R.A.;
- societăți comerciale pe acțiuni cu capital de stat, organizate pe structura actualelor filiale ale Regiei Autonome „Romcereal“;

c) predarea, cu acordul Fondului Proprietății de Stat și al Fondurilor Proprietății Private, a unor părți din patrimoniu către societățile comerciale pe acțiuni cu capital majoritar de stat de morărit-panificație, de industrializare a produselor agricole și către alte societăți comerciale cu profil agricol.

Structura globală a capacităților de depozitare ale Regiei Autonome „Romcereal“, pe destinații, este cea prevăzută în anexă.

Art. 2. — Agenția Națională a Produselor Agricole — R.A. se organizează și funcționează ca regie autonomă de interes național, sub autoritatea Ministerului Agriculturii și Alimentației, în conformitate cu normele legale în vigoare și cu regulamentul de organizare și funcționare.

Art. 3. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, pe baza bilanțului contabil la 30 iunie 1995 al Regiei Autonome „Romcereal”, Ministerul Agriculturii și Alimentației și Fondul Proprietății de Stat, cu avizul Ministerului Finanțelor și al Consiliului pentru Coordonare, Strategie și Reformă Economică, vor propune Guvernului, spre aprobare, nivelul capitalului social al unităților nou-înființate sau existente, în funcție de aplicarea

prevederilor prezentei hotărâri, inclusiv proiectul de regulament de organizare și funcționare a Agenției Naționale a Produselor Agricole — R.A. și statutul de organizare și funcționare a societăților comerciale nou-înființate.

Art. 4. — Personalul Regiei Autonome „Romcereal” care se restructurează va fi redistribuit la Agenția Națională a Produselor Agricole — R.A. și la celelalte societăți comerciale, urmând ca până la intrarea în vigoare a hotărârii Guvernului, emisă în baza prevederilor art. 3, să fie salariat din bugetul de venituri și cheltuieli al Regiei Autonome „Romcereal” pe anul 1995.

Art. 5. — Anexa face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și alimentației,
Valeriu Tabără

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

Ministru de stat,
președintele Consiliului pentru Coordonare,
Strategie și Reformă Economică,
Mircea Coșea

București, 27 iunie 1995.
Nr. 462.

ANEXĂ

CAPACITĂȚI DE DEPOZITARE

care se vor prelua de către Agenția Națională a Produselor Agricole — R.A., de către societățile comerciale pe acțiuni cu capital de stat care se vor înființa, precum și de către societățile comerciale pe acțiuni cu capital majoritar de stat care își majorează capitalul social

— Capacitate totală	tone	10.400.000
din care:		
— Agenția Națională a Produselor Agricole — R.A.	tone	3.500.000
— societăți comerciale pe acțiuni	tone	6.900.000

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
Nr. 636/18 mai 1995

MINISTERUL FINANȚELOR
Nr. 12.005/24 mai 1995

ÎNDRUMĂRI METODOLOGICE cu privire la modul de încadrare a personalului din sectorul bugetar potrivit statului de funcții care se aprobă anual, potrivit legii

În baza prevederilor art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 39/1994*), aprobată și modificată prin Legea nr. 134/1994, se emit următoarele îndrumări metodologice:

1. Fiecare instituție publică sau unitate bugetară își întocmește anual statul de funcții în raport cu necesitățile activităților respective, în limita fondurilor destinate plății salariilor, prevăzute în bugetul de stat sau în bugetele locale, după caz, cu respectarea numărului de posturi aprobat. Statul de funcții astfel elaborat se avizează sau se aprobă, după caz, de organele competente prevăzute de lege.

2. În cazul în care prin noul stat de funcții numărul de posturi pe grade sau trepte profesionale se modifică, ca urmare a creșterii complexității sarcinilor, iar pe posturile la

care s-a modificat gradul sau treapta profesională era încadrat personal cu studii corespunzătoare sarcinilor stabilite, în conformitate cu prevederile art. 19 lit. c) din Codul muncii, care consacră principiul stabilității în muncă, personalul respectiv va fi încadrat pe noul grad sau treaptă profesională, la gradația 1, cu respectarea prevederilor legii referitoare la vechimea necesară în gradul sau treapta imediat inferioară din care au provenit.

*) Ordonanța Guvernului nr. 39/1994 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 2 februarie 1995.

3. Pentru a se putea stabili dacă personalul existent corespunde sau nu, din punct de vedere profesional, complexității noilor sarcini, instituția publică sau unitatea bugetară, după caz, are obligația de a examina în acest sens salariații respectivi. Dacă unele dintre persoanele examinate

nu au promovat examenul, se va proceda în conformitate cu prevederile art. 133 alin. 1 din Codul muncii, în sensul că acestea necorespunzând noilor funcții, unitatea are obligația să le ofere alte funcții corespunzătoare pregătirii lor profesionale.

Ministru de stat, ministrul muncii și protecției sociale,

Dan Mircea Popescu

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Florin Georgescu

DECIZII ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE

pentru aprobarea Normelor obligatorii privind sponsorizarea în domeniul audiovizualului

În scopul reglementării modului de efectuare a sponsorizării în domeniul audiovizualului, în aplicarea prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea și ale art. 32 alin. (1) din Legea audiovizualului nr. 48/1992,

În conformitate cu dispozițiile art. 29 al Legii audiovizualului nr. 48/1992,

Consiliul Național al Audiovizualului d e c i d e :

Art. 1. — Se aprobă Normele obligatorii privind sponsorizarea în domeniul audiovizualului, prezentate în anexă, care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezentele norme intră în vigoare de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI,

prof. univ. dr. TITUS RAVEICA

București, 15 februarie 1995.

Nr. 19.

ANEXĂ

NORME OBLIGATORII

privind sponsorizarea în domeniul audiovizualului

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prin *sponsorizare*, în sensul prezentelor norme obligatorii, se înțelege participarea unei persoane fizice sau juridice, pe baza unui contract încheiat între sponsor și beneficiar, la finanțarea directă sau indirectă, total sau parțial, a unor programe audiovizuale cu scopul promovării numelui său, a mărcii sau a imaginii sale sociale.

Art. 2. — Prin *sponsor*, în sensul prezentelor norme obligatorii, se înțelege orice persoană fizică sau juridică,

publică sau privată, din România sau din străinătate, care efectuează o sponsorizare în condițiile legii.

Persoanele fizice sau juridice din România nu pot efectua activități de sponsorizare din surse obținute de la bugetul de stat.

Nu pot fi sponsori partidele și formațiunile politice.

Art. 3. — În domeniul audiovizualului pot beneficia de sponsorizare, în sensul prezentelor norme obligatorii, persoanele juridice și persoanele fizice menționate în art. 5 din Legea nr. 32/1994 privind sponsorizarea, care desfășoară una dintre activitățile prevăzute la art. 4 din lege.

CAPITOLUL II

Modalități de realizare a sponsorizării

Art. 4. — O emisiune sau o serie de emisiuni sponsorizate, în întregime sau parțial, trebuie să fie identificate în mod clar ca atare și adecvat în generic, la începutul și/sau la sfârșitul programului.

Este exclusă prezența sponsorului și a semnelor sale distinctive, sonore sau vizuale, în interiorul emisiunii (scenografie, costume, afișe, instrumente muzicale etc.), cu excepția emisiunilor-concurs, a emisiunilor de divertisment, a căror durată depășește 30 de minute, precum și a emisiunilor conținând manifestări sportive și în cadrul cărora este permisă menționarea sponsorului și a semnelor sale în generic la intervale de timp care nu pot fi mai mici de 15 minute.

Art. 5. — Conținutul și programarea unei emisiuni sponsorizate nu pot fi în nici un caz influențate de sponsori, astfel încât să aducă atingere responsabilității și independenței editoriale a difuzorului de programe de radio și de televiziune.

Art. 6. — Emisiunile sponsorizate nu trebuie să incite la vânzarea, la cumpărarea sau la luarea în locație a produselor sau a serviciilor sponsorului sau ale unui terț.

CAPITOLUL III

Sponsorizări interzise

Art. 7. — Sunt interzise sponsorizarea programelor de actualități și a programelor cu tematică politică, precum și sponsorizarea prozelitismului religios.

Art. 8. — Sponsorul ori beneficiarul poate să aducă la cunoștința publicului sponsorizarea numai prin promovarea numelui sau a mărcii, ori a imaginii sale.

Emisiunile de radio și de televiziune sponsorizate trebuie anunțate ca atare.

Se interzice ca prin operațiunea de sponsorizare beneficiarul ori sponsorul să efectueze reclamă comercială anterioară, concomitentă sau ulterioară activității sponsorizate, în favoarea sponsorului sau a altor persoane decât beneficiarul.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 9. — Orice aspecte de natură juridică, financiară sau privind modul de procedură, la care nu se fac în mod expres referiri în prezentele norme obligatorii, vor fi interpretate în sensul strict al prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea.

Art. 10. — Consiliul Național al Audiovizualului va putea aduce, dacă va fi cazul, modificări prezentelor norme obligatorii.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.58.